

L'AIGUA POTABLE

23

Festa amb motiu de la inauguració d'una bomba manual a la font de la plaça, l'any 1913.

54

Les cases del poble s'abastien d'aigua de pous particulars –que s'aprofitaven exclusivament de les aigües freàtiques del riu Manol– amb una profunditat mitjana d'uns deu metres. A cada casa hi havia un pou. Quan es passava una època de sequera i el Manol anava sense aigua, la situació es feia preocupant. Fins i tot hi havia el perill de contaminació a causa dels pous morts, i de fet s'arribà a declarar en una ocasió una epidèmia de tifus. De font, n'hi havia una a la plaça, provinent d'un pou amb elevació mitjançant una bomba manual. Hi havia alguns brolladors naturals, com el dels bufadors a la timba del Manol, el que sorgeix sota l'alzina de Can

Massanet i el de l'horta d'en Barraca. Aquestes dues últimes surgències encara són concorregudes per la gent que va a buscar aigua fresca.

A final del segle passat es van passar uns anys de molta eixutesa i la propietària de can Massanet va iniciar l'apertura de dos pous artesianes en el paratge de la Bomba per tal de poder regar els camps, però hi hagué protestes dels veïns en el sentit que això eixugaria encara més les aigües soterrànies i ocasionaria més sequedat a la resta del poble, i es va desistir d'obrir els pous.

L'any 1913, la font de la plaça rajava migradament per defecte de la bomba i se'n va posar una

de nova, portada pel contractista figuerenc Pere Brunet. El 1928 l'ajuntament va contractar a la senyora Massanet, per un termini de cinc anys, el subministrament d'aigua per al consum públic de la font situada a la plaça, al preu de 20 cèntims el m³. El 1933 es van posar dues noves fonts públiques als carrers del Comerç i de Figueres.

A partir dels anys cinquanta va augmentar la demanda d'aigua en el poble de Vilafant i el 1952

s'acordà el subministrament de 20.000 litres diaris d'aigua de can Massanet al preu d'una pesseta el m³.

Mentrestant es va decidir fer unes perforacions per si es trobava algun cabal propi d'aigua i es van fer les primeres foradades a l'hort de la Por. Igualment es van col·locar dos dipòsits de 2.000 litres cadascun per tenir una millor distribució de l'aigua, però la cosa no va millorar en estius secs. Encara el 1964 es va signar un nou contracte per un termini de dos anys amb els propietaris de can Massanet per a un subministrament de 100.000 litres diaris al preu d'1,60 ptes. el m³. L'any 1971 es va fer un dipòsit regulador dins la finca esmentada.

Finalment, l'ajuntament va decidir-se per la perforació d'un pou propi a l'entrada de la població que permet el subministrament d'aquest nucli antic, dos pous més a la urbanització del Camp dels Enginyers i un pou a les Forques. L'aigua és impulsada directament per les bombes a les canonades. El 1993 es van completar les diverses xarxes d'aigua del nucli urbà de l'últim tram amb la unió de les Closes d'en Clarà amb el Camp dels Enginyers. Un any abans es va sol·licitar un ajut de 77 milions de pessetes, un 60% del cost

total, a la Junta d'Aigües de Catalunya amb un projecte que preveu la construcció d'un dipòsit regulador al Puig Grau, a una cota de 110 m, més alta que la del castell, i una capacitat de 1.500 m³ per atendre una població de 4.000 habitants. Aquesta xarxa quedarà preparada per, en un futur, poder-se connectar amb la de Figueres per casos de necessitat.

Per una part de les Forques discorre el que s'ha anomenat canal de Figueres, que és una sèquia que porta aigua del riu

Muga des d'un assut de Pont de Molins, passant per sota de Figueres. És un canal per al regatge de les terres de la part dreta del riu Manol i que un dia haurà de connectar amb les reserves que sorgeixen del pantà d'Esponellà, al riu Fluvià.

El canal de regatge de l'Empordà passa per la zona de les Forques.

